

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Néma fenyegetés a linóleumon**

1. Mérgező hírek a korlátnál

Noé Dinamó

Fekete Zoltán sarkos léptei még végigvisszhangoztak a szűk lépcsőházban, amikor a papírvékony ajtólap mögött lapuló Dániel tenyérsi telefonja tompa rezzenéssel megremegett. A zsebében megbúvó képernyő újabb névtelen, fojtogató üzenetet vetített a sötétbe, de odakintről, a másodiki forduló felől már egy újabb átható zörejtörte meg a feszült csendet.

Erzsi néni elégedett bólintása nem a levegőbe szólt; a korlátra támaszkodva lassú, nehézkes mozdulattal fordult a frissen nyíló szomszédos ajtó felé. Enci lépett ki a folyosóra, kezében egy összegyűrt papírszatyorral, de a kapualjból felhallatszó szigorú hangok hallatán rögtön megtorpant. Arca sápadt volt, tekintete szaggatottan cikázott a lefelé igyekvő közös képviselő és az öregasszony figyelő szemei között.

– Jó, hogy látom, Enikő – suttogta Erzsi néni, szándékosan lefojtva a hangerőt, hogy a leselkedők fülét közelebb csalja. – A pult alatt beszélnek a Mirinél, hogy Bálint megint az éjszakai műszakra hivatkozik... pedig a lentiek szerint nem is a garázsban látták tegnap este. Jobb, ha nyitva tartja a szemét, kedvesem.

Enci összerezzent a ködös célzástól, ahogy a feszültség láthatatlan sarka rászorult a torkára. A lány szorítása rákövült a szatyor fülére, de válaszolni sem tudott: a szuterén mélyéből Lugosi Jenő fojtott, káromkodó ordítása csattant fel, ahogy a kiégett ex-operaénekes dühösen megrúgta a lépcső alatti rácsot. A Vászoly utca 6. falai között a sűrűsödő gyanakvás lassan újra méreggé vált.

2. Néma fenyegetés a linóleumon

Péter Szikra

A bezárt ajtó mögött Dániel háta mögött lassankábbá vált a levegő. A lakás nyomasztó félhomályában a monitor kékes fénye hideg vibrálással szóródott szét a falakon. A férfi merev ujjakkal szorította a telefont; az üzenet szavai beleégtek a retinájába. Valaki pontosan tudta, mit kísérelt meg letörölni a munkahelyi szerverről a felmondása előtt. A tegnap esti döntése nem megszabadította, hanem még mélyebbre lökte abba a láthatatlan hálóba, amely lassan ráfonódott a Vászoly utca 6. teljes lakóközösségére.

A folyosón eközben szinte fizikai súlya volt a hallgatásnak. Bálint a saját ajtajának dőlve próbálta csillapítani szapora légzését. A félelem szorította a torkát: pontosan tudta, ha Erzsi néni orrára köti Dániel zavarát, az öregasszony figyelme hamarosan újra a barna boríték felé fordul. A lépcsőházban minden moccanás gyanút keltett, a falak átengedték a fojtott suttogásokat és a rettegés halk neszeit.

Eggyel feljebb Dr. Bordás András idős kézzel igazította meg a szemüvegét az ajtórésnél. A folyosói hálózat szokatlan vibrálása, Karesz túlterhelt erősítőjének mély, fenyegető zümmögése baljós sejtéseket ébresztett benne. Réka éles, dühös hangja csattant fel a gang túlsó felén, megszakítva a mesterséges csöndet, miközben a lakók nem tudhatták, mikor robban ki a tegnap éjjel eltemetett feszültség. Dániel lassan leeresztette a kezét, de a képernyő nem aludt ki: a csapda bezárult.